

Els catalans prefereixen més autogovern que la independència

- Només el 28,7% dels enquestats advoquen per mantenir l'actual model d'encaix a Espanya
- El 47% opina que la fórmula més convenient és l'Estat federal i el 16% reclama la secessió

RAFAEL TAPOUNET

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 23 de juliol del 2010

Més autogovern dins una Espanya federal. Aquesta és la fórmula que els catalans consideren més convenient per al futur immediat, segons es desprèn dels resultats d'una enquesta sobre el sentiment nacional a Catalunya que ha portat a terme el Gabinet d'Estudis Socials i Opinió Pública (GESOP) per a EL PERIÓDICO DE CATALUNYA. El 47% dels ciutadans consultats elegeixen aquesta opció, respecte al 28,7% que advoca per mantenir la situació actual i solament el 16,2% que afirma que el que més convé a Catalunya en aquest moment és la independència.

Aquesta última dada crida particularment l'atenció perquè el Baròmetre Polític d'Estiu del GESOP, publicat fa amb prou feines un mes, revelava que el 48,1% dels catalans asseguraven que votarien a favor de la independència en el cas que es convoqués un referèndum oficial (només el 35,3% s'inclinava pel vot en contra). Cal fer constar, amb tot, que en aquella ocasió no es plantejaven més opcions sinó dir sí o no a la independència en una hipotètica consulta, mentre que en l'enquesta actual es tracta d'escollir «què convé més ara a Catalunya» entre tres

possibilitats: «la independència», «més autogovern en una Espanya federal» i «quedar-nos com estem».

INSATISFACCIÓ / Els resultats reflecteixen, per tant, que hi ha un alt grau d'insatisfacció respecte a l'actual model d'encaix de Catalunya a l'Estat, però també mostren que és encara elevada la resistència a trencar definitivament els llaços amb Espanya. En l'expressió d'aquest sentiment, potser hi té una certa incidència la circumstància que les enquestes es van començar a fer el 12 de juliol passat, just l'endemà que la selecció espanyola de futbol, amb una important representació de jugadors catalans i del FC Barcelona, hagués guanyat la Copa del Món.

En aquelles dates, els balcons de les cases catalanes acollien una particular i incruenta guerra de banderes, amb insòlita profusió d'ensenyes espanyoles i catalanes (la multitudinària manifestació en resposta a la sentència del Tribunal Constitucional havia tingut lloc tot just 24 hores abans de la final del Mundial). En aquest sentit, el 40,3% dels entrevistats afirmen a l'enquesta que la bandera que millor els representa és la catalana, respecte al 26,8% que aposta únicament per l'espanyola i el 22,7% que diu que se sent representat per totes dues.

SENTIMENT DE PERTINENÇA / La identificació amb les banderes està lògicament correlacionada amb el sentiment de pertinença. El 37,7% dels ciutadans sondejats asseguren que se senten únicament catalans (el 15,2%) o més catalans que no espanyols (el 22,5%). El percentatge més alt correspon al grup dels qui es declaren tan espanyols com catalans (el 40,6%), mentre que el 6,6% es defineix com a més espanyol que no català, i el 8,7%, com a únicament espanyol.

No pel fet de ser força predictable deixa de ser destacable que el sentiment de pertinença espanyol és pràcticament inexistent entre les persones que tenen per llengua habitual el català, mentre que entre els castellanoparlants són una aclaparadora majoria els qui se senten tan catalans com espanyols, més espanyols que no catalans o únicament espanyols.

El 10-J suscita una majoritària onada de simpatia

El 42,6% dels entrevistats opinen que la marxa va ser un acte independentista

Més enllà de les polèmiques obertes al voltant de la xifra d'assistents a la manifestació del 10 de juliol en resposta a la sentència del Tribunal Constitucional (TC) sobre l'Estatut –un milió i mig de persones segons els organitzadors; poc més de 60.000 segons l'agència Efe i alguns mitjans obertament antinacionalistes–, el sondeig del GESOP revela que la mobilització va suscitar un sentiment d'adhesió majoritari entre els catalans.

El 52,8% dels entrevistats afirmen que se senten partícips de la protesta del 10-J contra la retallada estatutària, davant del 42% que no comparteix els motius de la mobilització (el 5,5% prefereix no prendre posició). L'afinitat amb els manifestants que van desfilar pel passeig de Gràcia (simplement van passejar per la zona davant la impossibilitat d'avançar) és clarament majoritària entre els enquestats catalanoparlants i entre els més grans de 45 anys.

Tot i que la manifestació va tenir un caràcter inequívocament transversal, van ser els sectors independentistes, molt més mobilitzats

que altres àmbits del catalanisme polític, els que més es van fer veure i sentir, amb una abundant profusió de banderes estelades i crits en favor de la ruptura amb Espanya. No és, per tant, estrany que el 42,6% dels enquestats opinin que, malgrat la presència del president, José Montilla, al capdavant de la marxa, la mobilització va ser un acte en favor de la independència, mentre que el 31,4% sosté que els manifestants van sortir al carrer per defensar l'Estatut després de la retallada i el 10,8% pensa que va ser una barreja de les dues causes el que va alimentar la reivindicació.

OPCIÓ MAJORITÀRIA / Una anàlisi detallada de les respostes revela que, en general, predominen els que creuen que la del 10-J era una manifestació independentista entre els més joves i entre els castellanoparlants. Aquesta opció es fa molt majoritària a mesura que augmenta el sentiment de pertinença espanyol dels enquestats i com més a la dreta se situen aquests en l'espectre ideològic.